Tárgy: Az ügyvédi ellenjegyzéshez fűződő közbizalom alapja az a társadalmi és jogalkotói elvárás, hogy az ügyvéd a jogellenes vagy valós ügyleti akaratot nélkülöző szerződések létrejöttét megakadályozza, és ne maga tegye lehetővé azok joghatásának kiváltását. (Üttv. 1. § (3) bek., Üttv. 44. § (1) bek.)

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA

Anonim határozat száma: 13/2026.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa *(…) ügyvéd által képviselt* **dr. (…)** eljárás alá vont személy fegyelmi ügyében a Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2026. január 16. napján (…) szám alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd és jogi képviselője fellebbezése folytán 2026. június 19. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának (…) számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi a Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú fegyelmi határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg az Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000,- Ft, azaz ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget. A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét az Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő 15 napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás előírásainak megfelelően – az elsőfokú regionális fegyelmi bizottság székhelye szerinti ügyvédi kamaránál, a perre kizárólagosan illetékes Fővárosi Törvényszéknek címezve kell előterjeszteni.

Indokolás

I.

A fegyelmi eljárás alapja és eljárási keretei

1. Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. július 16. napján bejelentéssel élt a Megyei Ügyvédi Kamara irányába annak okán, hogy ügyvédi irodájában házkutatást tartottak, melyet követően a Megyei Ügyvédi Kamarához 2021. július 22. napján érkezett iratban a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya a bü. számú átiratában tájékoztatást nyújtott arról, hogy – többek között – eljárást folytatnak a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 285. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő ügyvédi visszaélés bűntettének megalapozott gyanúja miatt vele szemben.

2. A Megyei Ügyvédi Kamara fegyelmi biztosa 2021. július 22. napján kelt felhívással tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet az előzetes vizsgálat elrendeléséről, és felhívta nyilatkozata megtételére, illetve az ügyre vonatkozó teljes iratanyag 8 napon belül történő megküldésére.

3. Az eljárás alá vont ügyvéd a Megyei Ügyvédi Kamarához 2021. július 23. napján érkezett, 2021. július 20. napján kelt iratban maga is bejelentette, hogy őt a Rendőrkapitányság előtt a bü. számon folyamatban lévő büntetőeljárásban gyanúsítottként hallgatták ki, mely bejelentésre hivatkozással a fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvédet felhívta, hogy a gyanúsítással összefüggésben is tegyen nyilatkozatot.

4. Az eljárás alá vont ügyvéd 2021. augusztus 16. napján kelt nyilatkozatában részletezte a büntetőeljárás alapját képező megbízás körülményeit, és nyilatkozatához csatolta a gyanúsítotti kihallgatás (2021. 07. 16.) jegyzőkönyvét, a panasza indokolását tartalmazó 2 db beadványt, a 2021. augusztus 3-án kelt ügyészségi határozatot a panasz elutasításáról, valamint a megbízással összefüggő ügyvédi iratokat, mellyel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy a személyi okmányok másolatai kivételével az iratanyag teljes. A 2021. augusztus 20. napján kelt iratban az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője – a 2021. augusztus 19-én kelt meghatalmazása csatolása mellett – újabb nyilatkozatot nyújtott be. A 2021. augusztus 23. napján érkezett iratban az eljárás alá vont ügyvéd – jogi képviselő útján – további nyilatkozatot terjesztett elő, és ahhoz csatolta a büntetőeljárás során hozott, szakértő kirendeléséről szóló határozatot, a büntetőeljárásban keletkezett szakértői véleményt és az eljárás során meghallgatott 2 tanú vallomását tartalmazó jegyzőkönyvet. 2021. szeptember 6. napján az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője útján megküldte a nyomozást felügyelő ügyészség átiratát, majd 2021. szeptember 24-én a büntetőeljárásban benyújtott panaszt, illetve az eljárás alá vont ügyvéd gyanúsítotti kihallgatásának jegyzőkönyvét.

5. A fegyelmi biztos 2021. november 17. napján kelt összefoglaló jelentésében a fegyelmi eljárás megindítását kezdeményezte, melyet követően 2021. november 17. napján a fegyelmi eljárás elrendelésre került. A fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló határozatot az eljárás alá vont ügyvéd 2021. december 8. napján, jogi képviselője 2021. december 7. napján vette át.

6. A Regionális Fegyelmi Bizottság elnöke az eljáró tanács elnökét és tagjait 2021. november 30. napján kelt iratával kijelölte. A kijelölt tanácselnök az iratokat 2021. november 30. napján átvette, és ugyanezen a napon az ügyben tárgyalást tűzött ki 2022. január 28. napjára.

7. 2022. január 18. napján az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője útján a fegyelmi biztos határozatával kapcsolatos észrevételeket terjesztett elő, és indítványozta a fegyelmi eljárásban független igazságügyi szakértő kirendelését a büntetőeljárásban beszerzett alap- és kiegészítő szakvélemény értékelésére és felülvéleményezésére.

8. A 2022. január 28. napján megtartott elsőfokú fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd és jogi képviselője is megjelent. Az eljárás iratainak ismertetését követően a fegyelmi biztos indítványozta a fegyelmi eljárás felfüggesztését, az elsőfokú fegyelmi tanács pedig az eljárást felfüggesztette.

9. 2023. március 17. napján kelt átiratában a Járási Ügyészség vezetője tájékoztatta az Ügyvédi Kamara elnökét arról, hogy eljárás alá vont ügyvéddel szemben a 2023. február 24. napján kelt vádiratával a Btk. 285. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő ügyvédi visszaélés bűntettének elkövetése miatt vádat emelt a Járásbíróságon.

10. Az eljárás alá vont ügyvéd 2025. szeptember 19. napján érkezett beadványában bejelentette, hogy a büntetőeljárás során 2025. szeptember 18. napján jogerős döntés született, melyben a Törvényszék, mint másodfokú bíróság őt végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és 1 év ügyvédi tevékenység gyakorlásától való eltiltásra ítélte, melyről a Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2025. szeptember 18. napján kelt iratában az Ügyvédi Kamara elnökét szintén tájékoztatta.

11. A Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja a Bv. számú végzésében felhívta az ügyvédet nyilvántartó kamarát a foglalkozástól eltiltás végrehajtására.

12. Az eljárás alá vont ügyvéd 2025. szeptember 19. napjával törlésre került az ügyvédi névjegyzékből.

13. Az elsőfokú fegyelmi tanács elnöke ezt követően 2025. december 5. napjára tárgyalást tűzött, mely azonban az egyik tanácstag betegsége miatt nem került megtartásra; erről az eljárás alá vont ügyvéd és jogi képviselője rövid úton értesítést kapott.

14. 2026. január 12-én az eljárás alá vont ügyvéd jogi képviselője útján megküldte az elsőfokú fegyelmi tanács részére a büntetőügyben hozott érdemi határozatokkal összefüggésben benyújtott alkotmányjogi panaszt.

15. Az elsőfokú fegyelmi tanács újabb tárgyalást tűzött 2026. január 12. napjára, melyen az eljárás alá vont ügyvéd és jogi képviselője is megjelent. Ennek során 2026. január 12. napján, nem nyilvános szóbeli tárgyaláson, zárt ülésen meghozott, (…) szám alatti határozatával megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el. Ezért az eljárás alá vont ügyvédet kötelezte 800.000,- Ft pénzbírság és 80.000,- Ft eljárási költség megfizetésére.

II.

Az elsőfokú fegyelmi tanács által lefolytatott bizonyítási eljárás, a megállapított tényállás, annak alapja és a jogi indokolás

16. Az elsőfokú fegyelmi tanács az általa lefolytatott bizonyítási eljárást követően az alábbi tényállást állapította meg:

16.1. 2019. január 12. napján X – aki eddigre csalárd szándékkal megszerezte néhai Y bankszámlákon összegyűjtött pénzét – előbb telefonon, majd az ügyvédi irodájában személyesen felkereste az eljárás alá vont ügyvédet, és tájékoztatta arról, hogy tartási szerződést kíván kötni Y-nal. Az eljárás alá vont ügyvéd – anélkül, hogy Y életkörülményeit, szellemi állapotát ismerte, illetve Y-nal személyesen találkozott volna – a szerződés elkészítését elvállalta. X közölte, hogy milyen tartalommal kíván tartási szerződést kötni Y-al, az eljárás alá vont ügyvéd az adatokat és a szerződés részleteit X-el egyeztette. A megbeszélés során az eljárás alá vont ügyvéd X-el megegyezett abban is, hogy a szerződéskötésre nem az ügyvédi irodában, hanem a (…) alatt fog sor kerülni. A megbízásról Y nem bírt tudomással.

16.2. A tartási szerződést az eljárás alá vont ügyvéd megszerkesztette. A szerződés és a kapcsolódó iratok aláírására – miután Y korábbi balesete, illetve az elszenvedett agyvérzések következtében mozgásában korlátozott volt – 2019. január 13. napján a X által lakott (…) szám alatti ingatlanban került sor 18 és 19 óra között. A tartási szerződés tárgyát képezte Y (…) szám alatt található, a szerződésben 15.000.000,- Ft-os értékkel megjelölt, valójában 23.800.000,- Ft értékű ingatlana, mely Y kizárólagos tulajdonát képezte, továbbá a (…) hrsz. alatt található, 700.000,- Ft értékű zártkerti ingatlan, melynek szintén (…) volt a kizárólagos tulajdonosa, és a szerződés szerint az ingatlan értéke 800.000,- Ft volt. A tartási szolgáltatás havi értékét a szerződés szerint a felek 150.000,- Ft-ban határozták meg. A tartási szerződés alapján Y vállalta, hogy jövedelmének 70%-ával X rendelkezik, X-nek pedig a tartási kötelezettségét a (…) sz. alatti ingatlanban kell teljesítenie. A tartásért cserében Y a szerződésben feltétlen és visszavonhatatlan hozzájárulását adta ahhoz, hogy a két ingatlanra X tulajdonjogát tartás jogcímén bejegyezzék, tartási joga ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséről pedig kifejezetten lemondott. A szerződésben rögzítésre került, hogy X 2018. december 21. napjától tartja és gondozza Y-t.

16.3. A tartási szerződés értelmében X és Y bízta meg az eljárás alá vont ügyvédet a szerződés elkészítésével és ellenjegyzésével, a jogügylettel kapcsolatos valamennyi irat elkészítésével és a földhivatali, valamint az adóhatósági eljárásban való képviseletükkel.

16.4. A tartási szerződés megkötésének időpontjában Y az elmeműködés olyan kóros állapotában, szellemi leépülésben (közepesen súlyos szintű demenciában) és paranoid, valamint alkohol okozta súlyos személyiségzavarban szenvedett, amely képtelenné tette őt a szerződéses akaratának kifejezésére, illetve arra, hogy felismerje a szerződésben foglaltakat, így különösen azt, hogy a szerződéskötés mire irányult, és hogy ez rá nézve milyen kötelezettségekkel jár. A szerződéskötés időpontjában Y szenzomotoros afáziában szenvedett, mely a beszédmegértés és a kiejtés zavara. Y a szellemi állapota miatt – figyelemmel a tartási szerződés terjedelmére és nyelvezetére is – nem érthette meg az abban foglaltakat, érdemi verbális kontaktusba nem volt vonható. Y fizikális és mentális állapota olyan szinten volt, mely egy külső szemlélő számára is egyértelművé kellett, hogy tegye azt a körülményt, miszerint nevezett a fennálló szellemi állapota miatt képtelen volt arra, hogy a szerződésben foglaltakat megértse és felismerje.

16.5. Eljárás alá vont a tartási szerződés megkötésekor és a szerződés ügyvédi ellenjegyzésekor Y fent leírt szellemi állapotát észlelte, így tudatában volt annak, hogy állapota miatt cselekvőképtelennek minősül, képtelen a szerződés tartalmi elemeit átlátni, értelmezni. Az eljárás alá vont mindezek, illetve a szerződéskötés körülményei alapján annak is tudatában volt, hogy kétséges Y szerződéskötési szándéka, azaz, hogy valójában nem akar tartási szerződést kötni X-el

16.6. Mindezek ellenére az eljárás alá vont ügyvéd Y képviseletében is eljárva a tartási szerződés megszerkesztését és ellenjegyzését nem tagadta meg, így X-nek a szerződésből származó ingatlanok megszerzéséhez segítséget nyújtott.

16.7. Az eljárás alá vont ügyvéd cselekményével hozzájárult ahhoz, hogy az Y megromlott szellemi állapotának kihasználásával létrejött tartási szerződés és a X által kezdeményezett soron kívüli tulajdonjog-bejegyzési eljárás eredményeként X kizárólagos tulajdonjogot szerezzen a tartási szerződés tárgyát képező ingatlanok felett.

16.8. Az ingatlanok tulajdonjogának megváltoztatására irányuló ingatlan-nyilvántartási kérelmet, a változások bejegyzéséhez szükséges okiratokat, a soron kívüli bejegyzési eljárásra vonatkozó kérelmet, továbbá az ügyintézés díjának átutalását tanúsító okiratot eljárás alá vont 2019. január 14. napján a (…) számú postán ajánlott küldeményként adta fel. A Járási Hivatal a (…) számú határozatával X 1/1-ed arányú tehermentes tulajdonjogát mindkét ingatlan vonatkozásában 2019. január 18. napján bejegyezte az ingatlan-nyilvántartásba. X és eljárás alá vont ügyvéd cselekménye folytán a fenti határozatba, mint közokiratba és a közhiteles ingatlan-nyilvántartásba valótlanul került bejegyzésre mindkét ingatlan vonatkozásában X tartási szerződés jogcímén történő tulajdonjogszerzése.

16.9. A Járásbíróság az eljárás alá vont ügyvédet a fenti cselekménye miatt bűnösnek mondta ki ügyvédi visszaélés bűntettében, bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében és társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, és ezért őt 2 év börtönbüntetésre és 2 év ügyvédi tevékenység gyakorlásától eltiltásra ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

16.10. A Törvényszék mint másodfokú bíróság a tényállás pontosítása mellett az eljárás alá vont ügyvéd cselekményét bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének (Btk. 373. § (1) bek. 1. fordulat,

(4) bek. a) pont) és közokirat-hamisítás bűntettének minősítette, a szabadságvesztés időtartamát 1 évre, az ügyvédi foglalkozástól eltiltás tartamát 1 évre és a próbaidő tartamát is 1 évre enyhítette.

17. Az elsőfokú fegyelmi tanács indokolásában rögzítette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a büntetőeljárásban és az elsőfokú fegyelmi eljárásban is vitatta felelősségét. Az elsőfokú fegyelmi eljárás alapját képező ügyvédi ténykedés tárgyában lefolytatott büntetőeljárásban a bíróság jogerős ítéletével (Járásbíróság B..; Törvényszék .Bf.) az eljárás alá vont ügyvéd bűnösségét megállapította. A jogerős bírósági ítélet a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte. Az elsőfokú fegyelmi eljárásban rendelkezésre álló bizonyítékok – így különösen az ügyben hozott első- és másodfokú büntetőbírósági határozat – alapján az elsőfokú fegyelmi eljárásban sem lehetséges azt megállapítani, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt bűncselekményt nem követte el, illetve a jogerős büntetőhatározat indokolásában megállapított tényállástól csak a fegyelmi eljárásban feltárt olyan bizonyíték alapján térhet el, amelyet a bírósági eljárásban nem bíráltak el.

18. Az elsőfokú fegyelmi határozat megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy a büntetőeljárás alapját képező megbízást elvállalta és a tartási szerződést a tényállásban részletezett körülmények között és tartalommal elkészítette, bűncselekményeket valósított meg (csalás bűntette, közokirat-hamisítás bűntette), melyet a büntetőbíróság is jogerősen megállapított.

19. Az elsőfokú határozat tartalmazza a törvény (Üttv.) egyéb kötelező rendelkezéseiről történő tájékoztatást, jogi indokolást és figyelemfelhívást is.

III.

A másodfokú fegyelmi eljárás

20. Az elsőfokú fegyelmi határozattal szemben az eljárás alá vont ügyvéd és jogi képviselője is – törvényes határidőn belül, azonos tartalommal – fellebbezést jelentett be, melyben elsődlegesen a fegyelmi eljárás megszüntetését, másodlagosan a kiszabott pénzbírság helyett végrehajtásában felfüggesztett kizárás fegyelmi büntetés kiszabását, harmadlagosan pedig a kiszabott pénzbírság mértékének enyhítése mellett annak végrehajtása felfüggesztését kérték, mellékletként csatolva a Járásbíróság előtt P.. szám alatt, a tartási szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt folyamatban lévő polgári peres eljárásban készült (…) szám alatti tárgyalási jegyzőkönyvet, az eljárás alá vont ügyvéd álláskeresési járadékra való jogosultságát megállapító határozatot, illetőleg a lakcímkártyáját.

21. A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosa 2026. március 19. napján kelt észrevételében rögzítette, hogy a fegyelmi eljárásban nem lehetséges megállapítani azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt bűncselekményeket nem követte el, illetőleg azt, hogy a büntetőeljárásban megállapított tényállástól a fegyelmi eljárásban kizárólag olyan bizonyíték alapján lenne lehetőség eltérésre, melyet a büntetőeljárásban nem bíráltak el, ugyanakkor álláspontja szerint ennek nem állnak fenn a törvényi feltételei, az elsőfokú fegyelmi tanács határozata megalapozott. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Magyar Ügyvédi Kamara másodfokú fegyelmi tanácsa az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát hagyja helyben, és kötelezze az eljárás alá vont ügyvédet a másodfokú fegyelmi eljárással felmerült költségek megfizetésére.

22. A jogorvoslatra figyelemmel a másodfokú fegyelmi tanács 2026. június 19. napjára tárgyalást tűzött ki, melyen az eljárás alá vont ügyvéd és jogi képviselője is megjelent.

23. A tárgyalás megtartását megelőzően az eljárás alá vont ügyvéd 2026. április 26. napján kelt beadványában észrevételeket terjesztett elő, reflektálva a Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosának észrevételeiben foglaltakra, hangsúlyozva, hogy az általa becsatolt – fentebb hivatkozott

– tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltak, mint új bizonyíték alkalmasak az elsőfokú fegyelmi határozat megváltoztatására.

24. A másodfokú fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd a tanács elé tárta személyi körülményeit.

25. A fellebbezés nem alapos.

26. A másodfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezését az Üttv. 59. és 60. alcímében foglaltak, valamint a 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (FESZ) V. fejezetében foglaltak figyelembevételével bírálta el.

27. A másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatát érdemi felülbírálatra alkalmasnak ítélte, nem tartotta szükségesnek annak hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatásának elrendelését. A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint a határozat, illetve a határozathozatalt megelőző eljárás az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés nélkül került meghozatalra, illetőleg lefolytatásra. Az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított tényállás alapján az elsőfokú tanács megalapozottan foglalt állást a fegyelmi felelősség megállapítása kérdésében.

28. A jelen ügyben rögzíthető, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács helyesen állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd két rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

29. Az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is teljeskörűen irányadó volt. Az ügyben nem észlelhető olyan körülmény, nem állt rendelkezésre olyan – az elsőfokú eljárásban nem értékelt – bizonyíték, ami alapján az elsőfokú határozatot ki kellene egészíteni.

30. Az Üttv. 107. §-a szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető, vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

31. Mindezt az érvrendszert az elsőfokú határozat világosan és átfogóan tartalmazza. Ezzel az indokolással szemben az eljárás alá vont ügyvéd nem hozott fel sem ténybeli, sem jogi okfejtést, nem szegezett szembe olyan logikai láncot az elsőfokú eljárás során, aminek mentén a másodfokú fegyelmi tanács az iratok tartalma, a felvett bizonyítás alapján átértékelhette volna az elsőfokú döntést, netalán olyan eljárási hibát tapasztalt volna, ami az eljárás megszüntetését vonta volna maga után.

32. A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a FESZ rendelkezései alapján, annak 35.2. pontjában írtak alapján a fellebbezéssel támadott határozatot a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül.

33. Az elsőfokú határozatban a tényállás kellő mértékben felderítésre került, a rendelkezésre álló iratok alapján helyesen állapította meg az elsőfokú fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy a büntetőeljárás alapját képező megbízást elvállalta és a tartási szerződést a tényállásban részletezett körülmények között és tartalommal elkészítette, bűncselekményeket valósított meg (csalás bűntette, közokirat-hamisítás bűntette), melyet a büntetőbíróság is jogerősen megállapított.

34. A másodfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy a fegyelmi vétség tárgyi súlya alapján az elsőfokon kiszabott büntetés megalapozott volt. A büntetés megállapítása során a fegyelmi tanács valamennyi rendelkezésére álló adatot értékelte.

35. Az Üttv. 1. § (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységét lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

36. A másodfokú fegyelmi tanács kiemeli, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatásának immanens része, hogy az eljárásra jogosult megállapítsa, történt-e fegyelmi vétség, ha igen, kit terhel ezért a fegyelmi felelősség, illetve a fegyelmi felelősség érvényesítése milyen hátrányos jogkövetkezmények (szankciók, büntetések) alkalmazását teszi lehetővé vagy szükségessé. A fegyelmi eljárás tartamát, az eljárási határidőket, illetőleg az alkalmazható joghátrányokat normatív szabályként az Üttv. és a FESZ tartalmazza és határozza meg, mely normatív szabályoknak az elsőfokú fegyelmi tanács eljárása és határozata maradéktalanul megfelelt.

37. A fellebbezésre, valamint az országos fegyelmi főbiztos indítványára figyelemmel a másodfokú fegyelmi tanács mindenekelőtt a következőkre kíván rámutatni. Tény, hogy a fellebbezés részletes formai és tartalmi kereteire sem az Üttv., sem a FESZ rendelkezései nem tartalmaznak egzakt, aprólékos, textszerű és áthághatatlan követelményeket. Azonban mind a jelzett jogforrásokból, mind a fegyelmi tanácsok megismerhető, általános joggyakorlatából, valamint a vonatkozó bírói döntéseknek a jogorvoslattal szemben támasztott követelményrendszeréből a fellebbezés minimális és az eredményességet garantáló optimális követelményei jól felismerhetőek.

38. A másodfokú fegyelmi tanács megjegyzi továbbá, hogy a büntetőhatalom gyakorlása az állam bűnüldöző hatóságainak alkotmányos kötelezettsége és közjogi felelőssége, amihez a hatóságok rendelkeznek megfelelő eszközökkel. A fegyelmi hatóság nem rendelkezik kompetenciával annak megállapítására, hogy adott magatartás bűncselekménynek minősül-e vagy sem, továbbá arra sem, hogy állást foglaljon a büntetőjogi felelősség megállapítására irányuló eljárás Alaptörvénnyel való összhangban álló voltát illetően.

39. A fentiek okán a másodfokú fegyelmi tanács nem látott módot a fegyelmi eljárás megszüntetésére, lévén annak jogszabályi feltételei sem álltak fenn, és ilyen körülményre maga az eljárás alá vont ügyvéd sem tudott érdemben hivatkozni fellebbezésében.

40. A másodlagos kérelemben foglaltak okán a másodfokú fegyelmi tanács rögzíti, hogy az elsőfokú fegyelmi határozat ellen kizárólag az eljárás alá vont személy terjesztett elő fellebbezést. Bár fellebbezési kérelmében a vele szemben alkalmazott fegyelmi büntetés súlyosítását kérte, saját fellebbezése nem minősül az eljárás alá vont személy terhére előterjesztett fellebbezésnek. A fegyelmi büntetés közjogi joghátrány, amelynek meghatározása nem áll az eljárás alá vont személy rendelkezése alatt. Fegyelmi biztosi, a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezés hiányában ezért a FESZ 35.2. pontja alapján a kiszabott fegyelmi büntetés súlyosításának nincs helye.

41. A harmadlagos kérelemben foglaltakra tekintettel pedig a másodfokú fegyelmi tanács a következőket kívánja megjegyezni: az elsőfokú fegyelmi tanács által kiszabott 800.000,- Ft mértékű pénzbírság sem a fegyelmi vétségek tárgyi súlyához, sem pedig a fegyelmi büntetés céljához képest nem tekinthető eltúlzottnak.

42. Az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára, a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására, az elkövetés szándékos vagy gondatlan jellegére, továbbá az eljárás alá vont személy által okozott jogsérelemre és az eset összes súlyosító, illetve enyhítő körülményére figyelemmel kell kiszabni.

43. A jelen ügyben megállapított magatartás tárgyi súlya kiemelkedő. Az eljárás alá vont ügyvéd nem valamely adminisztratív, határidő-kezelési vagy tájékoztatási kötelezettségét mulasztotta el, hanem az

ügyvédi tevékenység egyik legnagyobb közbizalmat élvező jogosultságát, az okirat ellenjegyzését használta fel jogellenes cél megvalósításához a jogerős bírósági döntés értelmében.

44. Az ellenjegyzés az ügyvéd részéről nem pusztán az aláírások formai hitelesítését jelenti. Az Üttv. 44. § (1) bekezdése alapján az ügyvéd az ellenjegyzéssel tanúsítja egyebek mellett azt (is), hogy az okirat megfelel a jogszabályoknak, a felek pedig nyilatkoztak arról, hogy az okiratban foglaltak megfelelnek az akaratuknak. Az ügyvédi ellenjegyzés ezért a magánjogi forgalom és a közhiteles ingatlan-nyilvántartás működésének egyik alapvető bizalmi eleme. A magatartás ezért többszörösen sértette az ügyvédi hivatás alapvető követelményeit. Ellentétes volt az Üttv. 1. § (3) bekezdésében meghatározott lelkiismeretes, legjobb tudás szerinti és jogszabálykövető ügyvédi tevékenység követelményével, továbbá közvetlenül sértette az ellenjegyzésre vonatkozó, az Üttv. 44. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket. A kötelességszegés súlyát fokozta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd cselekménye nem maradt eredménytelen. Az általa elkészített és ellenjegyzett okirat alapján az ingatlanügyi hatóság X tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte. Az ügyvédi közreműködés tehát közvetlenül hozzájárult ahhoz, hogy a szellemileg súlyosan leépült és kiszolgáltatott személy ingatlanvagyona felett más személy tulajdonjogot szerezzen.

45. Kiemelkedő súlyosító körülmény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása szándékos volt. A jogerős büntetőítélet az eljárás alá vont ügyvédet bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében és társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében mondta ki bűnösnek. A fegyelmi felelősség alapját így egyfelől szakmai kötelezettségszegés képezi, másfelől olyan tudatos magatartás, amelynek során az eljárás alá vont ügyvéd bűncselekmény(eke)t valósított meg.

46. A cselekmény az ügyvédi hivatás társadalmi megítélését és az ügyvédséggel szembeni közbizalmat ekként pedig különösen súlyosan sérti. Az ügyvédi ellenjegyzéshez fűződő közbizalom alapja az a társadalmi és jogalkotói elvárás, hogy az ügyvéd a jogellenes vagy valós ügyleti akaratot nélkülöző szerződések létrejöttét megakadályozza, és ne maga tegye lehetővé azok joghatásának kiváltását.

47. A kiszabott pénzbírság mértéke tehát az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához igazodó, a közzétett fegyelmi gyakorlattal is összhangban álló. A határozatok tárában megtalálható határozatokkal összevetve a jelen ügyben alkalmazott 800.000,- Ft összegű pénzbírság nem tekinthető aránytalannak. A jelen ügyben ugyanis nem kizárólag az ügyfél érdekeit sértő mulasztás vagy szakszerűtlen okiratszerkesztés történt, hanem az eljárás alá vont ügyvéd az ellenjegyzési jogosultságának felhasználásával egy kiszolgáltatott személy sérelmére elkövetett vagyon elleni és közbizalom elleni bűncselekmény megvalósításában működött közre. A kikristályosodott fegyelmi gyakorlathoz viszonyítva ezért a 800.000,- Ft összegű pénzbírság nem, hogy meghaladja, hanem inkább visszafogottan tükrözi a cselekmény tárgyi súlyát. A szankció a pénzbírság törvényes felső határát sem éri el, és az elsőfokú tanács nem alkalmazott az Üttv. 108. §-ában meghatározott súlyosabb nemű fegyelmi büntetést sem.

48. A másodfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd javára értékelte ugyanakkor, hogy az elkövetés óta hosszabb idő telt el, az eljárás alá vont ügyvéd személyi körülményeit, továbbá a fegyelmi vétség elkövetését megelőző öt éven belül fegyelmi elmarasztalásban nem részesült. Értékelte továbbá azt is, hogy a büntetőbíróság az eljárás alá vont ügyvéddel szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést és az ügyvédi foglalkozástól eltiltást alkalmazott, az eljárás alá vont ügyvédet pedig időközben az ügyvédi névjegyzékből törölték. E körülmények azonban a fegyelmi felelősséget nem degradálják, a magatartás tárgyi súlyát nem csökkentik. Az ügyvédi fegyelmi felelősség önálló és eltérő rendeltetésű felelősségi vonatkozás. Az enyhítő és súlyosító körülmények együttes mérlegelése alapján a másodfokú fegyelmi tanács azt állapította meg, hogy az enyhítő körülmények kizárják a pénzbírságnál súlyosabb fegyelmi büntetés alkalmazásának szükségességét, ugyanakkor nem adnak alapot a pénzbírság

összegének mérséklésére. A 800.000,- Ft összegű pénzbírság alkalmas arra, hogy kifejezze a kötelességszegés kiemelkedő súlyát, érvényre juttassa a generális és speciális prevenció szempontjait, valamint megerősítse az ügyvédi ellenjegyzéshez és az ügyvédi hivatás jogszerű gyakorlásához fűződő közbizalmat.

49. Mindezekre figyelemmel a másodfokú fegyelmi tanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította, hogy helyesen jutott arra a következtetésre a Regionális Fegyelmi Bizottság elsőfokon eljáró fegyelmi tanácsa, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartásával fegyelmi vétséget megalapozó kötelezettségszegéseket követett el, ezért az Üttv. 138. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megalapozott elsőfokú határozatot a részletezett indokokra való tekintettel helybenhagyta.

50. A másodfokú fegyelmi tanács a FESZ 40.2. pontjában írtakra figyelemmel állapította meg a másodfokú eljárásban felmerült és az eljárás alá vont ügyvédet terhelő kamarai átalányköltséget.

51. A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (…)

Budapest, 2026. június 19.

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA